

एवं भूस्थानमुक्त्वा एतदेव परमात्मनः शरीरमिति धितनीयमित्याशयेनाह यांत्विति दिविमायाशब्दे भवां दिव्यां मायिकीं शशस्य चिदात्मनः आकृतिं पिप्पलाख्यां ततो वक्ष्यसि पिप्पलमिति पूर्वत्वयैवोक्तत्वात् इदानीं पृच्छसि अवसरं प्राप्य प्रक्ष्यसि वर्तमानसामीप्ये वर्तमानवन्निर्देशः तामहं त्वयाऽपृष्टामपि वक्ष्यामीति शेषः तामेव ह पार्श्वे इति भुक्तस्यान्तर्देः संप्रहृष्टान्ते पार्श्वद्वयं यथा एवं कर्मसंचयस्थानं भरतवर्षे एकं परमेश्वरस्य दक्षिणपार्श्वत्वेन ज्ञेयं तथा ऐरावतवर्षमपि योगसंचयस्थानं उत्तरपार्श्वत्वेन ज्ञेयं तत्र हि ब्रह्मलोकच्युता योगभ्रष्टा विदेहप्रकृतिलयाख्या एव जायन्ते ते च पूर्वसंस्कारात् पुनर्योगमभ्यस्यन्ति भरतवर्षे तु कर्मयोगयोर्द्वयोरप्यनुष्ठानाय योग्यमिति दक्षिणकुक्षित्वेनाभ्यर्हितत्वमस्य सूचितं यथालौकिकेशशरीरे कर्णौ अत्युच्छ्रितं स्थानं तत्तुल्यौ परमेश्वरशरीरे नागद्वीपकाश्यपद्वीपौ क्रमेण दक्षिणोत्तरौ अर्चिरादिमार्गप्राप्यः सत्यलोकः योगिप्राप्यः धूमादिमार्गप्राप्यो देवलोकः कर्मप्राप्यश्च विश्वकोशे नागंतुसीसकेरगे इत्युपक्रम्य श्रेष्ठे स्यादुत्तरस्थित इति सर्वोपरि स्थे श्रेष्ठे हिरण्यगर्भे नागशब्दप्रयोगदर्शनात् तस्य द्वीप इव द्वीपो लोक इतरैरगम्य इति नागद्वीपः सत्यलोकः तथा कश्यपमयं सुरासोमादिरूपं मादकं क्रतौ ये पिबन्ति ते कश्यपाः कर्मिणस्तेषामयं काश्यपद्वीपः स्वर्गः एवं शशस्य कुक्षिकर्णानुसारेण ये ब्रह्मांडे उच्च प्रदेशास्ते कुक्ष्युपरि भागत्वेन ये वायः प्रदेशा

यांतु पृच्छसि माराज न्दिव्यामेतां शशाकृतिं ॥ पार्श्वे शशस्य द्वे वर्षे उक्ते ये दक्षिणे उत्तरे ॥ कर्णौ तु नागद्वीपश्च काश्यपद्वीप एव च ॥ ५५ ॥ ताम्रपर्णशिलो राजञ्छ्रीमान्मलयपर्वतः ॥ एतद्वितीयं द्वीपस्य दृश्यते शशसंस्थितं ॥ ५६ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि जंबूखंडविनिर्माणपर्वणि भूम्यादिपरिमाणविवरणेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७३ ॥ धृतराष्ट्र उवाच मेरोरथोत्तरं पार्श्वं पूर्वं चाचक्ष्व संजय ॥ निखिलेन महाबुद्धे माल्यवंतं च पर्वतं ॥ १ ॥ संजय उवाच दक्षिणे न तु नीलस्य मेरोः पार्श्वे तथोत्तरे ॥ उत्तराः कुरवो राजन् पुण्याः सिद्धनिषेविताः ॥ २ ॥ तत्र वक्ष्याम्युफलानित्यपुष्पफलोपगाः ॥ पुष्पाणि च सुगंधीनि रसवंति फलानि च ॥ ३ ॥

स्ते कुक्षेरघोभागत्वेन च कल्पनीयाः तथा च श्रुतिः अग्निर्मूर्द्धा च क्षुषी चंद्रसूर्यो दिशः श्रोत्रे वाग्विवृताश्च वेदाः वायुः प्राणो हृदयं विश्वमस्य पद्भ्यां पृथिवी शेषसर्वभूतांतरात्मेति अत्रापि चंद्रसूर्यपदेन रुक्मशुक्लमार्गविवगृह्यते दिक्शब्देन च तत्प्राप्यौ शशकर्णस्थानीयौ देशभेदाविति ज्ञेयं ॥ ५५ ॥ एवं शशस्य मायिकं बाह्यं प्रथमं रूपमुक्तं तद्वासनोत्थं द्वितीयमांतरं रूपमाह ताम्रेति रंजनात्मकत्वात् रंजस्तमशब्दितं तत्प्रधानं मनोपिताम्रमेव तन्मयानि पर्णोपलक्षितानि वस्त्रान्नपानफलपुष्पादीनि शिलोपलक्षितानि हर्म्यादीनि च यत्रासौ ताम्रपर्णशिलः अतएव श्रीमान्मलयपर्वतः मलयेषु आरामेषु पर्वत इव उच्छ्रितः श्रेष्ठतम आराम इत्यर्थः मलयो देश आराम इति विश्वः आराममस्य पश्यन्ति न तं पश्यति कश्चनेति बृहदारण्यकषष्ठे स्वाप्नप्रपंचे आरामपदप्रयोगदर्शनात् एतत्तु मलयरूपं द्वीपस्य जंबूखंडस्य द्वितीयं वासनामयं शशसंस्थितं शशस्वरूपं एते न द्वे वा ब्रह्मणो रूपे मूर्त्तौ चैवामूर्त्तौ चैति श्रुतिप्रसिद्धे स्तूलसूक्ष्मे परमेश्वरस्य द्वे रूपे चित्यत्वेन दर्शिते ते उभे धृतराष्ट्रेणापि चितनीये इति वक्तुराशयः ॥ ५६ ॥ इति भीष्मपर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ एवमुक्ते पिथ्यानमार्गे चित्तदोषेणानधिकारात् कर्मप्राप्याण्येव स्वर्गच्युतानां स्थानानि पृच्छति मेरोरिति ॥ १ ॥ २ ॥ मधुफलाः स्वादुफलाः ॥ ३ ॥